

PERSPECTIVA ECONÒMICA DE LES TERRES DE L'EBRE

Germà Bel

(Publicat a *La Veu de l'Ebre*, 18 de maig de 2007)

El divendres 11 de maig es va celebrar a Móra d'Ebre una Jornada sobre "Economia i progrés a les Terres de l'Ebre", organitzada per l'Institut per al Desenvolupament de les Comarques de l'Ebre (IDECE). L'opinió expressada pels diferents ponents reflectia una percepció positiva sobre l'evolució recent de l'economia del territori. Aquesta percepció és consistent amb les dades que coneixem: en els darrers anys l'economia ha anat bé, i el creixement ha estat superior a la mitjana de Catalunya. El nostre ha estat un dels eixos territorials amb més creixement. Per això, la riquesa de les famílies ebreques s'ha aproximat a la mitjana del conjunt de Catalunya.

Cada cop és més antiquada i més tòpica la visió del nostre com un territori retardat amb una economia poc dinàmica. Ans al contrari, el creixement econòmic a les Terres de l'Ebre està impulsat sobre tot per la iniciativa privada. En un estudi fet a 2000, i publicat per Caixa Catalunya, Agustí Rovira (de la Universitat Rovira i Virgili) i jo mateix trobàvem que l'aportació del sector públic al creixement a les Terres de l'Ebre era menor que a altres àmbits territorials de Catalunya. Sembla que les coses no han canviat massa en els darrers anys.

La dotació d'infraestructures de qualitat a les Terres de l'Ebre ha canviat molt poc. Continuem sense oferta de carreteres de qualitat lliures de peatge, l'oferta de serveis de tren continua sent molt millorable, i parlar del front portuari de l'Ebre pel transport de mercaderies continua semblant un somni. És cert que hi ha alguns projectes que poden comportar una millora significativa, i temptat estic de mencionar-ne alguns. Però, de la majoria ja fa tan temps que se'n parla que pot ser ens esperem a que prenguin forma per tornar a comentar-los.

Així mateix, la manca d'institucionalització de la Regió de les Terres de l'Ebre continua privant al territori d'un àmbit de govern necessari pel disseny i planificació del futur, i de capacitat de negociació amb els governs superiors. Un govern regional de les Terres de l'Ebre no hauria pogut plantejar una opció tan pintoresca com la que s'ha fet per l'autovia des del Sud de l'Aragó a la Mediterrània: una pel Nord i una pel Sud -dos millor que una!!-. Sense dubte, això és el que més pot ajudar a que aquesta via surti a la costa per Vinaròs. Segur que les autoritats valencianes proposen una única prioritat.

Cal ser optimistes, tanmateix. El dinamisme del sector privat continuarà. Clar que caldrà contenir la pressió d'aquells que omplirien de totxos tota la façana litoral, seguint el vell principi de 'més val moixó en ma que cent volant', però oblidant aquell també clàssic del 'pa per avui i gana per demà', doncs això deterioraria l'avantatge del territori pel que fa al turisme de qualitat. Tan de bo que des de la política 'nacional' s'ajudés també una mica, tot donant més participació i més poder als agents -públics i privats- del territori.

